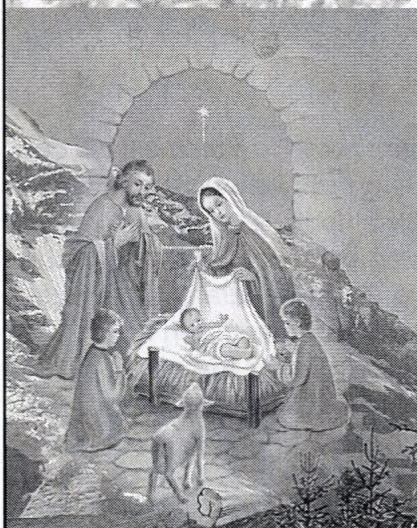
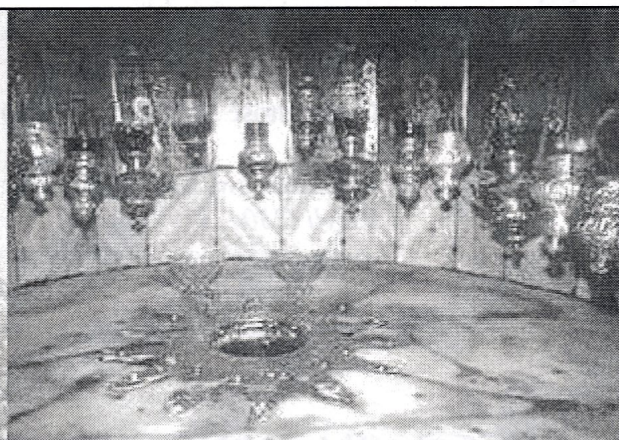

***„Weź do ręki biały opłatek,
nawet jeśli nie masz go z kim dzielić
i życz szczęścia całemu światu,
byśmy wszyscy byli weseli”***

***„A Słowo
stało się Ciałem***

***i zamieszkało
między nami”***

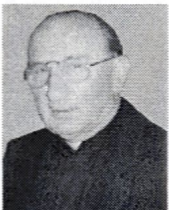
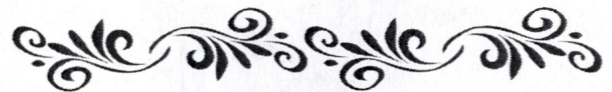
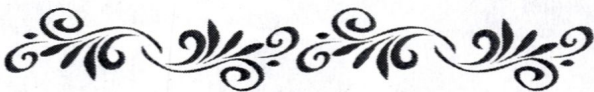
GRUDZIEŃ

6	poniedziałek	Wspomnienie św. Mikołaja – biskupa <i>Biskup Myry (obecna Turcja), zmarł ok. połowy IV w. Kult rozszerzył się od X w.</i>
7	wtorek	Wspomnienie św. Ambrożego – biskupa i doktora Kościoła <i>(ok. 340 – 397), ur. w Trewirze, biskup Mediolanu, był gorliwym pasterzem i obrońcą wiary.</i>
8	środa	Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
13	poniedziałek	Wspomnienie św. Łucji – dziewicy i męczennicy <i>Zginęła na pocz. IV w. w Syrakuzach w czasie prześladowań za ces. Dioklecjana</i>
14	wtorek	Wspomnienie św. Jana od Krzyża - zakonnika <i>(1542 – 1591), ur. w Hiszpanii, karmelita. Pod wpływem św. Teresy z Avili poświęcił się dziełu odnowy zakonu. Jego dzieła to kanon duchowości.</i>
24	piątek	WIGILIA Uroczystości Bożego Narodzenia
25	sobota	UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO
26	niedziela	Święto św. Szczepana – pierwszego męczennika <i>w czasach apostołskich został ukamienowany przez Żydów za głoszenie Chrystusa</i>
27	poniedziałek	Święto św. Jana - Apostoła i Ewangelisty <i>Najpierw uczeń św. Jana Chrzciciela, potem umiłowany uczeń Chrystusa. Autor Ewangelii, trzech listów i Apokalipsy. Zmarł śmiercią naturalną, jako jedyny z Apostołów.</i>
28	wtorek	Święto świętych Młodzianków – męczenników <i>niemowlęta z Betlejem, zamordowane przez Heroda, który wśród ich chciał zabić Jezusa</i>
31	piątek	Wspomnienie św. Sylwestra I – papieża <i>Został wybrany papieżem w 314 r. Zwalczał gorliwie błędy w wierze. Zmarł w 335 r.</i>

ZAKOŃCZENIE STAREGO ROKU

STYCZEŃ

1	sobota	Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi I SOBOTA MIESIĄCA
2	niedziela	Wspomn. św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu – biskupów i doktorów K-ła <i>Bazyli (330 – 379), ur. w Cezarei Kapadockiej. Najpierw pustelnik, potem biskup. Twórca wielu dzieł i reguł monastycznych, z których korzystają do dziś mnisi wschodni</i> <i>Grzegorz (330 – 390), ur.- Nazjanz.. Przyjaciel św. Bazylego. Z nim prowadził życie pustelnicze. Potem biskup Konstantynopola. Za względu na dar wiedzy zwany „teologiem”</i>

„Położę nieprzyjaźń między tobą, a Niewiastą, między potomstwem twoim, a Potomstwem Jej” – słowa te wypowiedział Bóg w raju do szatana kiedy pierwszy człowiek przez namowę szatana zrywa więź z Bogiem będąc nieposłusznym Jego poleceniom. Zrozumiał człowiek jak wielki popełnił błąd. Słowa Boga wlała w niego nadzieję, że przyjdzie taki czas kiedy będzie mógł wrócić do łaski Boga. W tym pojednaniu pośredniczyć będzie Zapowiedziany Zbawiciel. Przez całe wieki z utęsknieniem czekał człowiek na Zbawiciela. To oczekiwanie to Adwent ten historyczny, który zamienił się w rzeczywistość kiedy w Betlejem narodził się Zbawiciel. Dziś i my oczekujemy pojednania z Bogiem przez radosne przeżywanie w liturgii Adwentu, który ma nas przygotować na radość Narodzenia Pańskiego. Ta radość niech przepęlnia nasze serca i tak będzie kiedy w sercach zamieszka Bóg przez szczerą spowiedź, komunie świętą i czyn otwartego serca.

Niech patron Adwentu, św. Jan Chrzciciel będzie naszym przewodnikiem do Jezusa.

Przepisy kościelne cz. 1

Z racji rozpoczynającego się nowego roku kościelnego chcemy przypomnieć w tym i w następnym numerze obowiązujące nas wszystkich nowe przykazania i przepisy liturgiczne.....

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE

1. W niedzielę i święta nakazane uczestniczyć we Mszy św. i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu Pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię świętą.
4. Zachowywać nakazane posty, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła

Świątami nakazanymi w Polsce są:

Ur. Narodzenia Pańskiego (25 XII), Ur. Świętej Bożej Rodzicielki (1 I), Ur. Objawienia Pańskiego (6 I), Ur. Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, Ur. Wniebowzięcia NMP (15 VIII), Ur. Wszystkich Świętych (1 XI).

W uroczystości Świętego Józefa (19 III), Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 VI), i Niepokalanego Poczęcia NMP (8 XII) wierni nie są zobowiązani do uczestnictwa we Mszy św. i od powstrzymania się od prac niekoniecznych. Zachęca się jednak wiernych do udziału we Mszy św. w te uroczystości.

Wszyscy wierni obowiązani są czynić pokutę. Dla wyrażenia tej pokutnej formy pobożności chrześcijańskiej Kościół ustanowił dni i okresy pokuty. W tym czasie chrześcijanin powinien szczególnie praktykować czyny pokutne służące nawróceniu serca, co jest istotą pokuty w Kościele. Powstrzymanie się od zabaw pomaga w opanowaniu instynktów i sprzyja wolności serca.

Czynami pokutnymi są: modlitwa, jałmużna, uczynki pobożności i miłości, umartwienie przez wierniejsze pełnienie obowiązków, wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post.

Czasem pokuty w Kościele są poszczególne piątki całego roku i czas Wielkiego Postu.

Wstrzemięźliwość (od pokarmów mięsnych) obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14 rok życia we wszystkie piątki roku i Środę Popielcową oraz zaleca się ją w Wigilię Bożego Narodzenia. (Nie ma obowiązku postu jeśli w piątek wypadnie uroczystość).

Post ilościowy obowiązuje w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek wszystkich pomiędzy 18 a 60 rokiem życia.

Uzasadniona niemożliwość zachowania wstrzemięźliwości w piątek domaga się od chrześcijanina podjęcia innych form pokuty.

Powstrzymywanie się od zabaw obowiązuje we wszystkie piątki i w czasie wielkiego postu.

Ciąg dalszy w następnym numerze.....

Od Maryi do Jezusa

Czas listopadowy był dla naszej parafii wyjątkowy dzięki jednemu w swoim rodzaju wydarzeniu, jakim była konsekracja kościoła. Ale nie można prze-gapić też drogi, która do tego wydarzenia prowadziła. Drogi rekolekcji. To był nasz mały, parafialny adwent – nasze małe, parafialne przygotowanie na spotkanie z Panem na drodze z Maryją i z przewodnikiem w osobie Ks. Krzysztofa Pastuszaka.

Ta betlejemaska stajenka, w której narodził się i zamieszkał Chrystus przybrała u nas kształt pięknego i dostojnego kościoła. Tytuł „Dzieciątka Jezus” zastąpił tu tytuł „Chrystusa Króla”. Ale jedno pozostało na pewno takie samo. Ten sam pozostał Chrystus i my tak samo jak betlejemscy pasterze przyszliśmy by pokłonić się swemu Panu.

Razem z dniem konsekracji pozostał nam też nowy Patron i Opiekun. W konsekrowanym ołtarzu zostały umieszczone relikwie Św. Józefa Sebastiana Pelczara – byłego przemyskiego biskupa. Już pierwsi chrześcijanie gromadzili się przy grobach świętych i męczenników, by uczyć się od nich wiary. Stawiano kościoły nad ich grobami, by świadectwo wiary i świętości Kościoła już uwielbionego budowało Kościół pielgrzymujący, którym my jesteśmy. Obecnie znakiem tej wiary są relikwie świętych i błogosławionych umieszczane w ołtarzu kościoła. Obecny przy nas, w naszej świątyni święty biskup, syn tej ziemi jest nieustającym zaproszeniem, by nie ustawać w świętości i wyrzutem sumienia jeśli z drogi świętości zejdziemy.

Nasz mały adwent się już zakończył i rozpoczęliśmy adwent całego Kościoła. Niech u jego końca też będzie nasz pokłon Panu – Bogu każdego czasu i każdego miejsca.

Być świadkiem

„Wstańcie, chodźmy, już czas iść w apostoła mediów”

(Jan Paweł II)

Świat potrzebuje dziś świadectwa prawdy bardziej niż kiedykolwiek. Chrystus Król panuje sercach ludzkich i to jest przyczyna, że ojciec kłamstwa – szatan chce zapanować nad światem, a czuje się zagrożony i chce zniszczyć to królestwo Ducha. Szczególnie użyteczne w tym są media opanowane przez ludzi żądnych władzy i bogactwa, dla których Bóg jest niewygodny. Inspirowane przez złego ducha manifestacje medialne celowo zubożniają ludzi na prawdę i dobro. Nie będziemy rozliczani tylko z tego, że nie czynimy zła, ale ile dobra było naszym udziałem. Świat potrzebuje wielu świadków. Nie tylko kapłanów i ludzi Kościoła, ale wszystkich ochrzczonych.

Najpiękniejszym świadectwem jest budowanie licznych świątyń z inspiracji wielu kapłanów i wszystkich ludzi oddanych Bogu i Ojczyźnie. Możliwości do dawania świadectwa swego przywiązania do Boga i miłości jest jednak bardzo wiele. Najwyższy czas zdać sobie sprawę choćby z tego jaką rolę mają do spełnienia media. Nie tylko mamy obowiązek jako chrześcijanie korzystać z mediów katolickich (radio, telewizja, prasa, książki i inne), ale współpracować z nimi na chwałę Bożą i dla dobra bliźnich.

Przed 10 laty zaprzyjaźniłam się z Radiem Maryja, otworzyły się moje oczy i usta. Dzięki niemu otworzyły się moje uszy do bardziej wnikliwego słuchania tego co Duch Św. chce mi powiedzieć. Zaczęłam się więcej modlić sercem, nie tylko ustami. Częściej niż przedtem uczestniczyłam we Mszy św. i innych nabożeństwach. Zaprowadziłam w rodzinie wspólną modlitwę różańcową. Miłość do Jezusa, Marii, Kościoła przetrwały i również przekazałam to moim synom, co dzięki Bogu przetrwało do dziś, gdy już mam dorosłe wnuki.

Bardziej wnikliwie sprawami duchowymi i narodowymi zaczęłam się interesować w latach 80-tych. Dopelnieniem było późniejsze słuchanie Radia Maryja, którego znaczenie dla wzrostu świadomości religijnej i narodowej coraz bardziej doceniam. Ono min. dało mi impuls do pisania artykułów do gazetki parafialnej. W ciągu 5 lat pisanych sercem i o tym „co mi w duszy gra”.

Pod wpływem tego wspaniałego katolickiego głosu Radia Maryja w moim domu zaczęłam wiele czytać, szczególnie prasy katolickiej, a także prenumerować dla mojej rodziny np. takie pozycje jak: „Droga”, „Miłujcie się”, „Promyczek dobra”, „Jaś” i inne, oraz „Niedziela”, którą bardzo cenię. Przeczytaną prasę udostępniam innym, zachęcając do czytania. To moje świadectwo niech będzie zachętą do tego, by dawać świadectwo prawdzie i dzielić się wiarą jak chlebem. To jest konieczność i szansa dla wszystkich na budowanie lepszego jutra. **B.P.**

„Zło dobrem zwyciężaj”

Konkurs Historyczny o Ks. Jerzego Popiełuszce

Dnia 27 listopada 2004 r. odbył się Finał Konkursu Historycznego o ks. Jerzym Popiełuszce. Był on organizowany przez CDN w Sanoku i WNK Kurii Metropolitarnej w dolnym kościele w parafii pw. Chrystusa Króla w Sanoku. Konkurs składał się z trzech części: plastycznej - dla uczniów

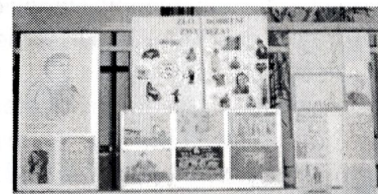
szkół podstawowych; poetyckiej – dla uczniów gimnazjów; konkurs wiedzy – dla szkół ponadgimnazjalnych.

Na konkurs plastyczny spłynęło ponad 140 prac.

Z pośród prac plastycznych Komisja Konkursowa najwyżej oceniła prace:

1. Daniel Faliszek, Janusz Molla - 2 klasa ZSZ w Krośnie
2. Paweł Doniek, 1 klasa, szkoła, ZSZ SOS-W w Krośnie
3. Kamila Chruścicka, kl. 4, Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi w Przemyślu

Prace zostały wystawione w dolnym kościele i stanowiły wraz z wystrojem sali przygotowanym przy współudziale młodzieży z KSM-u

piękną scenografią do występów recytatorskich. Prezentacje recytatorskie 21 osób

oceniało jury w składzie: mgr Alicja Lewandowska, nauczyciel doradca metodyczny j. polskiego CDN w Sanoku – przewodnicząca; mgr Anna Żmuda – nauczyciel polonista Zespołu Szkół w Starej Wsi; mgr Lucyna Ruszel – nauczyciel polonista Zespołu Szkół w Starej Wsi.

Wyniki konkursu przedstawiają się następująco:

1. Iwona Urban z Publicznego Gimnazjum w Lesku
2. Paulina Piotrowska z Zespół Szkół w Pobiednie – Gimnazjum
3. Marzena Rogalińska z Publicznego Gimnazjum w Lesku
3. Hanna Pluskwa z Gimnazjum w Tarnawie Dolnej
3. Monika Kabala z Gimnazjum w Tarnawie Dolnej

Na konkurs wiedzy o ks. Jerzym z 20 zakwalifikowanych osób z różnych powodów zgłosiło się tylko 5 osób. Uczestnicy pisali test złożony z czterech części:

1. Dzieciństwo i młodość ks. Jerzego Popiełuszki.
2. Okres seminarium i służby wojskowej.
3. Okres Kapłaństwa
4. Wybrane wydarzenia z historii Polski z okresu po II Wojnie Światowej do 1989 r.

Komisja konkursowa w składzie Wojciech Sroka (główny organizator konkursu), ks. Tomasz Węgrzyński i ks. Wiesław Kałamarz najlepiej oceniła test i wypowiedzi Alicji Smyk z kl. I Zespołu Szkół Elektronicznych i Ogólnokształcących w Przemyślu, która zdobyła 79 na 96 możliwych punktów. Drugie miejsce zajął Dariusz Tutak z Zespołu Szkół nr 1 im. K. Adamieckiego w Sanoku a trzecie Beata Słowik również z tej szkoły. Ogromne podziękowanie należą się również paniom z KSW, które pomogły w nakarmieniu, a zwłaszcza rozgrzania ciepłą herbatą wszystkich uczestników i ich opiekunów.

Ks. Wiesław Kałamarz

Do stóp Niepokalanej

Przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP warto przypomnieć tegoroczne wydarzenie wiary jakim była pielgrzymka Rycerstwa Niepokalanej do swojej „stolicy” - do Niepokalanowa.

W dniach 24-25 lipca 2004 r odbyły się w Niepokalanowie Ogólnopolskie Dni Modlitwy Rycerstwa Niepokalanej. Prowadzenie „Dni Modlitw” przypadło diecezji tarnowskiej.

Były one czasem radosnego spotka-

nia z Niepokalaną, na które przybyło i uczestniczyło wiele osób z całej Polski m.in. z naszej parafii Chrystusa Króla trzy osoby i trzy osoby z parafii Trepcza. Naszą pielgrzymkę prowadziła i otoczyła matczyną opieką siostra Józefa. Nasze

świętowanie rozpoczęliśmy zawiązaniem wspólnoty o godz. 17.00, a następnie o godz. 18.00 Eucharystią, którą celebrował o. Stanisław Piętka oraz wielu przybyłych kapłanów. Homilia głoszona była przez o. S. Piętkę. To wielkie przeżycie brać udział w takiej Eucharystii i w pełni uczestniczyć w tych uroczystościach, by Niepokalanej polecić nasze troski, kłopoty, zmartwienia, dzielić się naszymi radościami, a także z wiarą, że Matka Boża otoczy nas miłością i opieką. Po Eucharystii odmawiany był różaniec, a spotkanie z Maryją trwało aż do apelu. Apel rozpoczęty został dużo wcześniej przed godziną 21.00. W procesji do Bazyliki wniesiony został obraz (kopia) Matki Bożej Tuchowskiej. Prowadzenie apelu, homilii, na której poznaliśmy historię poświęcenia obrazu przez Ojca św. Jana Pawła II przypadło kapłanowi z parafii Najświętszej Marii Panny z Tu-

chowa. Po apelu odmawiana była dalsza część różańca świętego. O godz. 24.00 odprawiona została uroczysta pasterka celebrowana przez wielu księży, na której mogliśmy usłyszeć słowa prawdy głoszonej w homilii. Po Eucharystii odprawiona została Droga Krzyżowa, a po niej koronka do Miłosierdzia Bożego. Najważniejszy na czuwaniu całonocnym w Bazylice był fakt, że ludzie tam się spotkali po to, aby się modlić, by jednoczyć się z Niepokalaną, brać udział w przygotowanych nabożeństwach. Dziełem Niepokalanej

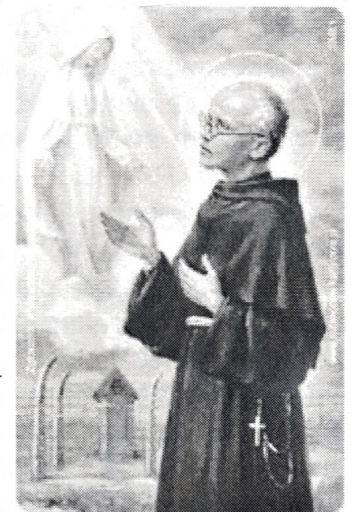

jest miłość do nas ludzi. Ona zawsze ma oczy i serce otwarte na potrzeby człowieka, a my powinniśmy stale czuwać na modlitwie. Czas od sobotniego wieczoru do porannych godzin i niedzielnej południowej Eucharystii był czasem modlitw, spotkania Boga w liturgii, adoracji z Niepokalaną, spotkania we wspólnocie. O godz. 9.00 rano w niedzielę odbyło się spotkanie animatorów Rycerstwa Niepokalanej z o. S. Piętką, bratem Krzysztofem i bratem Czesławem celem przekazania informacji dotyczących Rycerstwa Niepokalanej. Brat Krzysztof ogłosił wszystkim zebrany, że o. Piętka został gwardianem klasztoru O.O. Franciszkanów w Niepokalanowie jako 17-ty po o. Maksymiliane.

O. Piętka dziękując za życzenia prosił o modlitwę, bo jak powiedział „wszystko zależy od modlitwy”. Uroczysta suma z udziałem biskupa diecezji tarnowskiej odprawiona została na placu obok Bazyliki. Ta uroczysta Eucharystia z głoszoną przez biskupa homilią i Jego błogosławieństwem zakończyła uroczystości „Dni Modlitw” w Niepokalanowie. Przed odjazdem cała wspólnota została zaproszona na gorący bigos, herbatę.

Był to piękny czas pielgrzymowania, trwania na modlitwie, odkrywania, że Bóg i Maryja kocha nas i pragną byśmy stawali przed Nimi.

E.D.

symbole

1. świeca – znak obecności Chrystusa. Świeca adwentowa „rorata” jest zapalana w czasie Mszy św. ku czci Matki Bożej, ponieważ razem z Nią oczekujemy Chrystusa, który jest „światłem świata”. Dołączając się do tego oczekiwania również (najczęściej dzieci) zapalamy adwentowe świece i lampiony.

2. roraty – Msze św. w okresie Adwentu; nazwane są tak od pierwszych słów śpiewu na wejście: „Rorate coeli” (Spuście rosę niebios). W Polsce najstarsze ślady Mszy św. roratnich sięgają XIII w. Roraty odprawiane na Wawelu gromadziły wszystkie stany państwa (król, duchowieństwo, senatorowie, szlachta, rycerze, mieszczenie, chłopi), które kolejno zapalały jedną świecę siedmioramiennego świecznika ze słowami: „jestem gotowy na sąd Boży”. Podczas tej Mszy św. zapala się dodatkową świecę roratnią.

3. fiolet – kolor używany w liturgii w okresie Adwentu i Wielkiego Postu. Symbolizuje zarówno powagę jak i nadzieję. W Mszach św. pogrzebowych symbolizuje nadzieję zmartwychwstania.

4. wigilia - nocne czuwanie przed ważnym świętem albo jakimś nadzwyczajnym wydarzeniem - z czytaniem Pisma Świętego, śpiewem i modlitwą. **Wieczera wigilijna** stanowi uwieńczenie oczekiwania i początek przeżywania tajemnicy Wcielenia. Posiada w Polsce swoistą oprawę obrzędową. Wieczere rozpoczyna się w chwili ukazania się pierwszej gwiazdy zapaleniem świecy lub choinki, śpiewem kolędy, czytaniem Ewangelii o narodzeniu i wspólną modlitwą. Głowa rodziny bierze do rąk opłatek (rozsyłany przez proboszczów jako wyraz jedności z Kościołem parafialnym) i składając życzenia łamie się nim z wszystkimi obecnymi. Miejscem rodzinnego spotkania wigilijnego jest stół przykryty białym obrusem, pod którym umieszcza się siano (ubóstwo groty betlejemskiej). Na wigilijnym stole świece, Pismo Święte, talerz z opłatkiem. Przy stole jedno miejsce wolne (dla przygodnego gościa, także jako pamięć o nieobecnych czy zmarłych). W pobliżu ubrana choinka, pod choinką żłóbek. Siada się do postnego posiłku („pośnik”), głównym daniem jest ryba.

5. opłatek – cienki chleb wypiekany z przaśnej (niekwaszonej [kwas jest symbolem zepsucia]) mąki pszennej i wody. Jest symbolem Chrystusa, który jest „Chlebem żywym”. Przywołując Chrystusa, który daje siebie całego człowiekowi i jest z człowiekiem na zawsze jest też opłatek symbolem dobroci, życzliwości, serdeczności, szczerości i jedności.

6. choinka - drzewko Boże — symbol drzewa rajskiego, które przestało być drzewem grzechu, gdy nadeszła światłość Chrystusowa, stąd drzewko rozjaśnia światło choinkowych świec.

imiona

ALICJA (18.V, 21.VI)

Zdrobnienia i skróty: Ala, Alusia

W innych językach: ang. Alice, Alis, Alicia

Charakterystyka osoby: Osoba zaradcza i twórcza - może być nauczycielem, muzykiem lub literatem. Jest bardzo oddana rodzinie, oszczędna w gospodarowaniu, umie dobrze gotować wyszukane potrawy, które sama degustuje z wielkim apetytem. Umie znaleźć się w towarzystwie różnego rodzaju, potrafi szybko dostosować się do sytuacji. Ma duże poczucie humoru. Jest osobą lubianą.

ALINA (16.VI, 16.XII)

Zdrobnienia i skróty: Ala, Alinka, Alka, Alunia, Alusia

Uwagi i ciekawostki: Imię stanowiące najprawdopodobniej poboczną formę imienia Helena

Charakterystyka osoby: Osoba niestałego charakteru, nerwowa, pragnąca przewodzić w towarzystwie mieszanym. Nie lubi osób o tym samym co ona imieniu. W domu i rodzinie zasadnicza, jak również troskliwa matka. Wierna w małżeństwie. Nie znosi kłamstwa ani plotkarstwa. Zdolna wznieść się na wyżyny życia duchowego, skłonna do ascezy. Pobożna.

ANASTAZJA (27.II, 15.IV, 17.VIII, 11.XI, 25.XII)

Zdrobnienia i skróty: Nastia, Nastka, Nastusia

Znaczenie: z gr. „anastasis” wskrzeszenie, zmartwychwstanie; „anister-ni” budzić, wskrzesić

Uwagi i ciekawostki: imię znaczy tyle co wskrzeszony, zmartwychwstały

ANDRZEJ, JĘDRZEJ, ONDRASZEK (6.I, 19.I, 4.II, 12.IV, 27.IV, 13.V, 16.V, 12.VII, 16.VII, 17.VII, 21.VII, 1.XI, 10.XI, 30.XI, 10.XII)

Zdrobnienia i skróty: Andrzejek, Jędrek, Jędrus, Jędrek, Jędrus

W innych językach: wł. Andrea, łac., niem. Andreas, ang. Andrew

Pochodzenie i znaczenie: greckie: andreios - męski, męźny, od aner, andrós - mąż, mężczyzna

Charakterystyka osoby: Osoba obdarzona odważną, szczerą i niezwykle wnikliwą naturą. Umie nie tylko inicjować przedsięwzięcia, ale również sprawnie je przeprowadzać. Zdolny kierownik, chętnie służy drugim, a szczególną troską otacza tych, którzy wiele wycierpieli. Posiada uzdolnienia telepatyczne. Kierując się swoimi atutami dobrze układa sobie życie, obiera dobrego współmałżonka i dobrze wychowuje dzieci. Ognisko domowe tej osoby może często uchodzić za wzór do naśladowania.

CZTERY ŚWIECE ADWENTU

Chodził drogami Człowiek, który nie miał co jeść. Dużo ludzi mijają Co, nie widząc Jego głodu. Był jednak jeden, który zauważył i łamiąc kromkę chleba, podzielił się z Nim.

Zabłyła światłem pierwsza Świeca Adwentu.

Chodził drogami Człowiek, któremu było zimno. Ciepło odziani ludzie przechodzili obojętnie, nie widząc Jego sonej twarzy. Był jednak jeden, który zdjął z siebie płaszcz i przyodział Co.

Zabłyła światłem druga Świeca Adwentu.

Chodził drogami Człowiek, który był spragniony. Z domów wychodzili ludzie, którzy nie spostrzegli Jego spieczonych warg. Był jednak jeden, który zawrócił i wyniósł Mu szklankę wody.

Zabłyła światłem trzecia Świeca Adwentu.

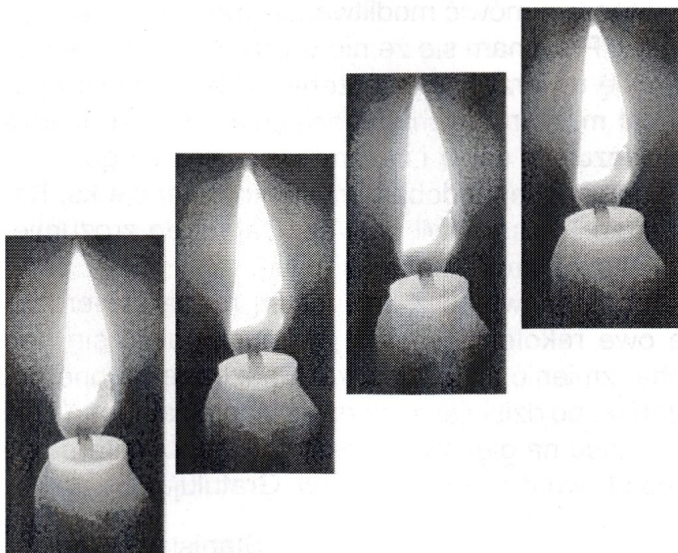
Chodził drogami Człowiek, który był bezdomny. Gromady śpieszących się ludzi omijały Go, nie widząc Jego samotności. Był jednak jeden, który otworzył drzwi i zaprosił Go do środka.

Zabłyła światłem czwarta Świeca Adwentu.

Człowiek, który chodził drogami, doszedł do celu. Narodził się raz jeszcze w Stajence, by dać ludziom zbawienie, bo Człowiekiem tym jest Chrystus.

Zabłyła światłem Gwiazda Betlejemka.

Halina Radoszewska

DESIDERATA

Kroczyć spokojnie wśród zgiełku i pośpiechu - pamiętaj jaki spokój może być w ciszy. Tak dalece jak to możliwe, nie wyrzekając się siebie, bądź w dobrych stosunkach z innymi ludźmi.

Prawdę swą głoś spokojnie i jasno, słuchaj też tego co mówią inni, nawet głupcy i ignoranci, oni też mają swą opowieść. Jeśli porównujesz się z innymi możesz stać się próżny lub zgorzkniały, albowiem zawsze będą lepsi i gorsi od ciebie.

Ciesz się zarówno swymi osiągnięciami jak i planami.

Wykonaj z sercem swą pracę, jakkolwiek by była skromna.

Jest ona trwałą wartością w zmiennych kolejach losu.

Zachowaj ostrożność w swych przedsięwzięciach - świat bowiem pełen jest oszustwa.

Lecz niech ci to nie przesłania prawdziwej cnoty,

wielu ludzi dąży do wzniosłych ideałów i wszędzie życie pełne jest heroizmów.

Bądź sobą, a zwłaszcza nie zwalczaj uczuć: nie bądź cyniczny wobec miłości, albowiem w obliczu wszelkiej oschłości i rozczarowań jest ona wieczna jak trawa.

Przyjmij pogodnie to co lata niosą, bez goryczy wyrzekając się przymiotów młodości.

Rozwijaj siłę ducha by w nagłym nieszczęściu mogła być tarczą dla ciebie.

Lecz nie dręcz się tworam wyobraźni.

Obawy rodzą się ze znużenia i samotności.

Obok dyscypliny bądź łagodny dla siebie. Jesteś dzieckiem wszechświata, nie mniej niż gwiazdy i drzewa masz prawo być tutaj

i czy to jest dla ciebie jasne czy nie, nie wątp, że wszechświat jest taki jaki być powinien.

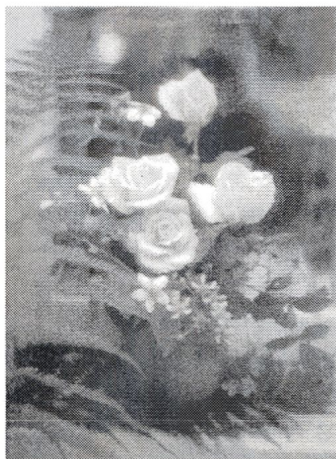
Tak więc bądź w pokoju z Bogiem cokolwiek myślisz i jakiegokolwiek są twe pragnienia:

w zgiełku ulicznym, zamęcie życia zachowaj pokój ze swą duszą.

Z całym swym zakłamaniami, znojem i rozwianymi marzeniami ciągle jeszcze ten świat jest piękny.

Bądź uważny, staraj się być szczęśliwy.

W imieniu młodzieży uczestniczącej w rekolekcjach przygotowujących do przyjęcia sakramentu bierzmowania pragniemy przekazać wyrazy wdzięczności Ks. Wiesławowi i Ks. Krzysztofowi, którzy przewodniczyli tym rekolekcjom i je prowadzili, oraz Ks. Stanisławowi i Pani Krystynie za ich przygotowanie.

**Jezus Chrystus, Pan ludzkich serc
niech łaskami Was obdarzy,
aby pokój – odblask nieba
nie gasł nigdy z Waszej twarzy.**

Młodzież klas III Gimnazjum nr 4 w Sanoku

Aby rosła wiara i piękniał człowiek

W Roku Eucharystii w ramach przygotowania do sakramentu bierzmowania młodzież klas trzecich gimnazjum nr 4 w Sanoku przeżywała swoje rekolekcje zamknięte. W tym roku rekolekcje odbywały się w domu rekolekcyjnym w Iwoniczu. Dziękujemy księdzu prałатовi za przyjęcie. Rekolekcje odbywały się w 4 turnusach. W każdym turnusie brało udział ponad 50 osób. Prowadzącymi tegoroczne rekolekcje byli niezastąpieni: ks. Wiesław Kałamarz – ulubieniec młodzieży i ks. Krzysztof Hassinger – nie ustępował, a wypowiedzi młodzieży nie wspomnę. Księża współpracowali z animatorami, spośród których ogromną wdzięczność wyrażamy animatorce Kasi. Ogromną pomocą w przeżywaniu rekolekcji byli członkowie kręgów „Domowego Kościoła”, którzy dbali o stronę kulinarną. Szczególną wdzięczność pragniemy wrazić pp. Hałasom i Kędrom. Odpowiedzialnymi za tegoroczne rekolekcje byli: p. katechetka Krystyna Szwan i ks. Stanisław Węglarz.

Wypowiedzi niektórych uczestników:

- na rekolekcjach mogłam odetchnąć od codziennego życia. Od dom urodziny, problemów... Staralam się jak mogłam poczuć Boga. Niektóre konferencje mnie nie dotyczyły, ponieważ nie piję czy nie palę. Ale część dotarła do mnie. Zrozumiałam co mam zmienić w moim życiu, żeby było lepiej.
- te rekolekcje bardzo wpłynęły na moją wiarę. Pogłębiły ją. Po rozmowie z księdzem dotarło do mnie jaki naprawdę jestem. Po tej rozmowie było mi lżej i w ogóle zbliżyłem się do Boga... nawet teraz w niedzielę z uwagą słucham słów kapłana i rozmyślam nad moją wiarą...
- najbardziej podobała mi się kaplica, w której modliliśmy się...
- następnym negatywnym przeżyciem było to, że mówiliśmy różaniec na głos. Większość z nas albo nie umiała, albo miała tremę. Bardzo mi się” nie po-

dobowało, bo to była hańba i dla nas i dla rzeczy świętej”

- przez cały czas trwania rekolekcji czułem wyjątkową ulgę, odetchnięcie od szarości życia codziennego. Czułem się bliżej Boga, łatwiej było mi z nim rozmawiać, nie przejmowałem się i nie załamywałem moją ciężką sytuacją domową...podczas wyjątkowej spowiedzi mogłem opowiedzieć o swoich domowych kłopotach, nie czułem się sam...

- po raz kolejny oddałem swoje życie Jezusowi, chciałem pełnić Jego wolę

- najbardziej zmartwiło mnie zachowanie innych uczestników rekolekcji, często kpili sobie z najważniejszych dla mnie spraw, obrażali Boga...

- Ja odebrałam te rekolekcje bardzo dobrze, dlatego ponieważ poczułam, że coś się we mnie zmieniło, że coś we mnie pozostało...

- „jeżeli ktoś powie mi, że to była tylko strata czasu ta ja i tak wiem, że na zewnątrz udaję twardą i nie chcę powiedzieć tak naprawdę całej prawdy, ale wewnątrz...

- myślę, że po części się nawróciłem, bo przestałem palić papierosy i używam mniej wulgarnych słów. Zaczęłam częściej chodzić do kościoła, a rano i wieczorem mówić modlitwę...szkoda, że trwały tak krótko. Przyznam się że nie wierzę w Boga, ale staram się uwierzyć. I chcę żeby był bliżej mnie i pomagał mi w trudnych sytuacjach. Myślę, że kiedyś go poczuję w sobie i zacznę wierzyć w niego

- najbardziej podobały mi się konferencje ks. Kałamarza.... Ks. mówił prawdę. Dał mi do zrozumienia jaka jestem i jaka mogę być...

- podsumowując z pewnością mogę stwierdzić, że owe rekolekcje pomagają zastanowić się nad sobą, zmienić się na lepsze. Sądzę, że są one potrzebne, bo dzisiejsza młodzież ciągle zabiegana nie ma czasu na głębsze refleksje. Dlatego jestem pełna podziwu dla organizatorów. Gratuluje.

cdn.....

Ks. Stanisław Węglasz

Cześć! Witajcie Kochane dzieci!

Co u Was słyhać? Pewnie z niecierpliwością czekacie na prezenty? Św. Mikołaj już niedługo zapuka do Waszych drzwi. Nie zapomnijcie jednak o największym i najwspanialszym prezencie, który ofiaruje nam Bóg. Myślę, że wiecie o kim mówię. Oczywiście tym prezentem jest Dzieciątko Jezus. Przygotujcie się zatem dobrze, a by przyjąć Go godnie. Pomoże nam w tym Adwent. Adwent to czas oczekiwania na Zbawiciela. Pan Jezus urodził się w Betlejem tylko raz, a dzisiaj chce rodzić się w sercach ludzi – przychodzić do nas w Komunii św. Tylko w sercudobrym, przygotowanym

Pan Jezus może się narodzić. Sama Matka Najświętsza czuwa nad naszym przygotowaniem i podpowiada jak być dobrym, szczególnie wtedy gdy chętnie uczestniczymy w specjalnych Mszach św. zwanych **RORATAMI**.

Zapraszam więc wszystkie dzieci z lampionami na roraty.

Wasze uczestnictwo w tym nabożeństwie będzie wielką radością dla Pana Jezusa i całej parafii.

Czekają na Was miłe niespodzianki.

CZEKAM NA WAS!

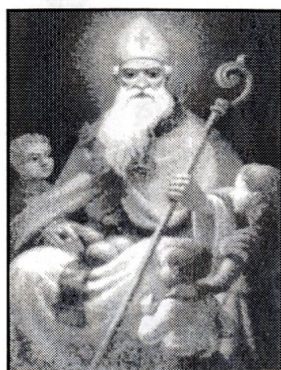
Krzyżówka

A	H	I
B	hasło	
C		
D		
E		
F		
G		

1. „Cicha... „ - tytuł kolędy
2. Ozdoba świątecznego stołu
3. Zwierzątko przy żłóbku P. Jezusa
4. Oświetlają świąteczne drzewko
5. Gwiazda, która prowadziła 3 Mędrców
6. Kołyska P. Jezusa
7. Śpiewana przy stole wigilijnym
8. Kolorowe świąteczne drzewko
9. Dzielimy się nim w wigilię
10. Msza św. o północy w Wigilię
11. Przynosi je Mikołaj

Odpowiedzi - hasło z kolumn - prosimy składać do naszej gazetkowej skrzynki najpóźniej do ostatniej niedzieli tego miesiąca

Grudzień to czas radości i pięknych prezentów.

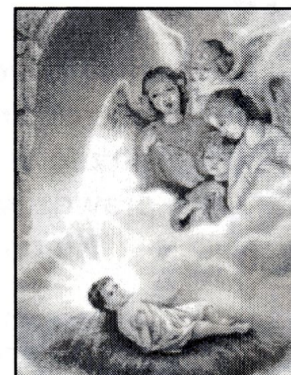
Św. Mikołaj - Biskup przypomina nam o tym, żeby być dobrymi dla siebie. Możemy dawać innym różne prezenty, ale najpiękniejszy prezent jaki otrzymaliśmy od Pana Jezusa to On sam, który się do nas przyszedł.

Pamiętajcie, że najpiękniejszy prezent dla kogoś to podarunek z siebie, czyli Twoje **DOBRE SERCE**

PIĘKNYCH ŚWIĄT PEŁNYCH DOBROCI

życzy Wam Wasz Przyjaciel

Aniołek Rafalek

Wydarzyło się:

09. listopad

Do kościoła zostały przywiezione i wstawione nowe konfesjonały. Solidne, dębowe staną się na niejedno pokolenie tronem Bożego Miłosierdzia i miejscem pojednania.

09 – 11. listopad

W Iwoniczu odbyła się ostatnia, z czterech, seria rekolekcji zamkniętych dla młodzieży klas III naszego gimnazjum, przygotowujących do przyjęcia sakramentu bierzmowania.

11. listopad

Umocowano na ścianach kościoła gotowe zacheuszki. Są to, jak można zobaczyć, małe ścienne świeczniki, pod którymi są miejsca, na których dokonano się namaszczenie ścian naszego kościoła. Stanowią one widomy znak, pamiątkę i podkreślenie miejsc uświęcenia i oddania Bogu tej świątyni.

17. listopad

Rozpoczęły się parafialne rekolekcje przygotowujące do uroczystości konsekracji naszego kościoła. Po drogach rozważań Bożego Słowa prowadził rodak sanocki – Ks. prałat Krzysztof Pastuszek.

18. listopad

Zmarł Ks. Biskup Senior Bolesław Taborski, biskup pomocniczy Archidiecezji Przemyskiej. Przeżył 87 lat. Został pochowany dnia 20. listopada w Przeworsku.

20. listopad

Nasza parafia przeżywała uroczystość konsekracji kościoła. Uroczystościom przewodniczył Ks. Abp Józef Michalik. Wzięło w niej również udział wielu kapłanów – z dekanatu, rodaków i byłych wikariuszy, oraz diakoni, klerycy, siostry zakonne i wielu wiernych z parafii i z okolicy.

21. listopad

Niedzielą Jezusa Chrystusa Króla wszechświata przeżywaliśmy w duchu minionej konsekracji świątyni dzień odpustu parafialnego. W tę ostatnią niedzielę roku kościelnego dziękowaliśmy też Panu Bogu za cały miniony rok zbawczy - rok łaski, kolejny rok daru Boga dla nas w naszym życiu.

25. listopad

Dzieci i młodzież naszych grup parafialnych bawiła się na zabawie andrzejkowej, zorganizowanej w sali sP nr 4. Dyrekcji i organizatorom serdecznie dziękujemy za życzliwość i pomoc.

28. listopad

Pierwszą niedzielą Adwentu rozpoczęliśmy nowy rok kościelny, rozpoczynając również okres bezpośredniego przygotowania do spotkania z Chrystusem w tajemnicy Jego przyjścia teraz i na końcu czasów.

Z okazji zbliżających się świąt Narodzenia Pańskiego pragniemy złożyć wszystkim najserdeczniejsze życzenia.

Składamy je najpierw z wdzięcznością za każde otrzymane dobro. Dziękujemy wszystkim, którzy przyjmują nas pod swój dach poprzez kolejne egzemplarze naszej gazetki parafialnej. Jesteśmy wdzięczni za wszelką życzliwość. Dziękujemy wszystkim Współpracownikom. Tym znanym i tym anonimowym, którzy włączyli się w to dzieło, zapraszając jednocześnie do dalszej współpracy. Dziękujemy całemu zespołowi redakcyjnemu oraz tym wszystkim, którzy korygują nasze błędy i podpowiadają nowe pomysły i drogi.

Wam wszystkim i każdemu z osobna życzymy na ten świąteczny czas prawdziwego Bożego pokoju, serdeczności, miłości i przebaczenia przy rodzinnym stole, nadziei, która ubogaca ducha i pozwala z ufnością patrzeć w przyszłość. Niech będzie to dla każdego czas pełen dobra i prawdziwej miłości, pełen Bożej łaski i ludzkiej życzliwości.

Niech będzie to kolejna okazja, by pójść z Chrystusem w życie.

W MINIONYM MIESIĄCU:

odeszli do wieczności:

- Bielec Alfreda
- Karolik Janina
- Sarkady Zofia
- Barbara Wiesław
- Sawczak Helena

„Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie...”

przyjęli sakrament Chrztu św.

- Chmaj Tomasz
- Joniak Marcin
- Kostycz Martyna
- Stańczak Urszula
- Zdziarski Sandra

„Trwajcie zawsze w jedności z Chrystusem”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

w godz. 17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem
uroczystości i świąt

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH:

dni powszednie: 6.30, 7.00, 18.00

niedziele: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 17.00

(w okresie wakacji niedzielna Msza św.
wieczorna jest odprowadzana o godz. 19.00)

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dokładne dane personalne rodziców dziecka
- data i miejsce ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

sakramentu małżeństwa

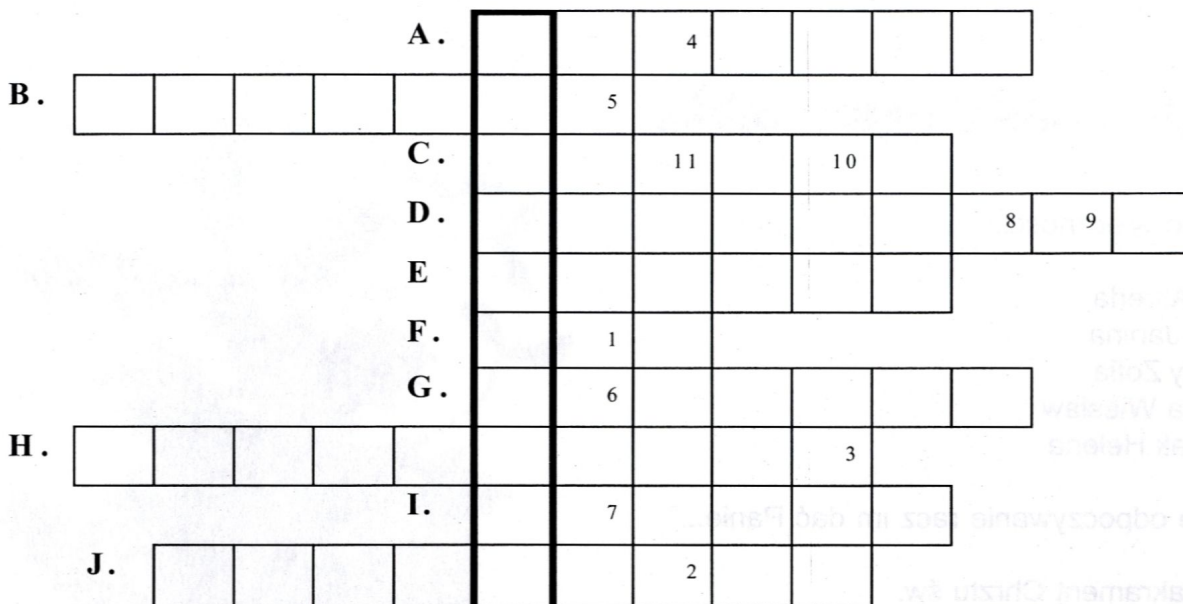
minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pogrzebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

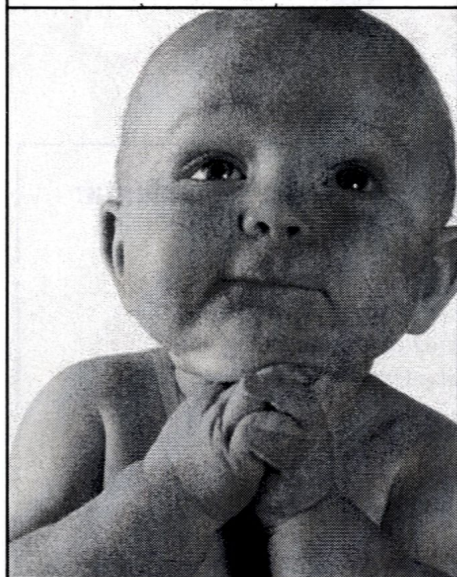
KRZYŻÓWKA

A. Inaczej katecheza; B. Dobry ... względem drugiego człowieka; C. Na przykład: wujek, ciocia, kuzynka, kuzyn, stryjek; D. Gra na organach; E. Starożytne miasto kananejskie, w pd. - zach. Palestynie, na równinie Szefeli, zdobyte przez Jozuego (Joz 12, 11); F. Partnerka Adama; G. Wspólnota ludzka, dom Boży; H. Powrót z drogi zła na dobrą, pójdźcie właściwą drogą; I. Patronka Francji, obchodzi imieniny 30 maja; J. Dialog między wyznaniowy.

Odpowiedzi (hasło z kolumny) prosimy składać do naszej gazetkowej skrzynki najpóźniej do ostatniej niedzieli tego miesiąca

**Panie Boże! Jest poniedziałek.
Spraw aby ten tydzień szybko minal
zebym w sobotę mogli isc na impreze**

- Nie podobasz mi się, dziewczyno - mówi lekarz po zbadaniu dziewczyny.
- Pan doktor też nie należy do pięknych.

Idzie Adam i Ewa przez Raj. Ewa pyta Adama drżącym głosem:
- Adamie kochasz mnie?
- A kogo mam kochać?

Lekarz do żony pacjenta:
-Pani mąż potrzebuje spokoju i ciszy i jeszcze raz spokoju
-No właśnie!!! Przecież powtarzam mu to sto razy dziennie!!!

Pacjent w szpitalu do pielęgniarki:
- Ale to lekarstwo niedobre. Obrzydliwość!
- To nie lekarstwo. To obiad.

Na szpitalnym korytarzu lekarz pyta pielęgniarkę:
- Siostró, kto tam tak głośno płacze? Chyba nie te czworaczki, które się urodziły dziś w nocy?
- Nie. To ich ojciec

Młode małżeństwo planowało wybrać się na letnie wczasy nad morze. Postanowili, że najpierw pojedzie on, aby wybrać hotel i rozejrzeć się, co warto odwiedzić, po czym miał przekazać wiadomość e-mailem.

Zrobił tak, lecz pomylił jedną literę w adresie, przez co wiadomość trafiła do pewnej starszej pani, która właśnie dzień wcześniej pochowała męża.

Pani ta, sprawdzając wiadomości, nagle wydała głośny histeryczny krzyk.

Domownicy zaalarmowani hałasem pobiegli sprawdzić, co się stało. Zobaczyli staruszkę omdlałą na podłodze.

Ktoś odczytał wiadomość z ekranu:

- Kochanie, wczoraj dotarłem na miejsce. Wszystko już tu przygotowałem na Twoje przybycie jutro. Twój kochający mąż.
PS: Strasznie tu gorąco!

WYDAWNICTWO - Parafia Chrystusa Króla w Sanoku, ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94
e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl
Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny, ks. Krzysztof Hassinger oraz Zespół Redakcyjny
Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru i adiustacji tekstów